

Advent: revifar l'experiència de Déu

Dv, 29/11/2019 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge 1er d'Advent

1 de desembre de 2019

Quina era la gran preocupació de Jesús? Que el foc inicial s'apagués. Que els seus seguidors s'adormissin. **Aquest és el gran risc de tots els cristians**, instal·lar-nos còmodament en les nostres creences, acostumar-nos a l'Evangelí, viure endormiscats en l'observança tranquil·la d'una religió apagada.

És possible desvetllar-se? Com ens podem despertar? El primer és tornar a Jesús i sintonitzar amb l'**experiència primera** que ho va desencadenar tot. Hem de fer arrelar la nostra fe en la persona de Jesús, tornar a néixer del seu esperit. Només Jesús ens pot conduir novament al que és essencial. Necessitem, a més, revifar l'experiència de Déu. **El més essencial de l'Evangelí no s'aprèn des de fora: ho descobreix cadascú al seu interior com a Bona Nova de Déu.**

¿De què servirà discutir de religió si no despertem en ningú el gust per un Déu Amic, font de vida digna i benaurada? Encara hi ha més. La clau en què Jesús vivia Déu i mirava tota la vida no era el pecat, la moral, o la Llei. **Era el patiment de la gent.** Jesús no sols estimava els desgraciats, sinó que res no estimava més o per davant seu.

No seguim prou bé els passos de Jesús si vivim **més preocupats per la religió que pel patiment de les persones**. Res no despertarà l'Església de la seva rutina, de l'immobilisme o de la mediocritat si no ens commouen més la gana, la humiliació, l'explotació i la sofrença de les persones.

Què és el més important per Jesús? **La vida digna i benaurada de les persones.** Per aquest motiu, si el nostre cristianisme no serveix per a fer viure i créixer.- no

serveix per al més essencial, per molt que el designem amb noms piadosos i venerables. Si l'Advent és un temps propici per a reaccionar, no hem de mirar ni excusar-nos amb els altres.

Cadascú s'ha d'espolsar del damunt la indiferència, la rutina i la passivitat que ens mantenen passius i endormiscats: inoperants. Jesús no va passar per la vida amenaçant i fent por. Viure vigilants com Jesús és estar en la mateixa disposició que ell vivia. Viure amb honradesa. Fer el que cal fer. Dir el que cal dir, encara que això representi per a mi una amenaça real.

Jesús ni amenaça ni fa por. El que ens demana és responsabilitat.